

povinnost k udržování tohoto náhonu, jakož i jezu a odpovídá na tuto otázku záporně jednak proto, poněvadž dotčená břemena nejsou zapsána jako břemena reální v knize pozemkové neb v zemských deskách, nýbrž toliko ve knize vodní, jako pouhé evidenční pomůcce, dále také proto, poněvadž při zjišťování přejímací ceny nebyl na tato břemena vzat zřetel a nebyla učiněna přiměřená srážka s vyšetřené ceny přejímací, takže by stát přišel ke škodě, kdyby břemena ona měl nésti.

Nss musil především zkoumati, zda žal. úřad byl kompetentní k vydání nař. rozhodnutí. Podle správních spisů je dotčený mlýnský náhon i jez částí vodního díla, které slouží několika oprávněncům. O tom, komu přináleží dotčené části vodního díla udržovati po převzetí náhonu státem, nepřísluší rozhodovati stpú-u, nýbrž úřadům vodoprávním, uvedeným v šestém oddílu mor. vod. zák. podle příslušných předpisů tohoto zák. (§ 43 vod. zák. mor.). Z uvedeného plyne, že stpú nemohl o povinnosti státu k plnění břemen, zapsaných ve vodní knize, činiti nějaká rozhodnutí, nýbrž nejvýše jen prohlášení strany, a že vydal-li rozhodnutí přec, je rozhodnutí ono nezákonné, a bylo je proto zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 9242.

Živnostenské právo: Smí živnostník, oprávněný podle živn. listu provozovati lahůdkářství (v krámě), prodávati v neděli, kdy krám je zavřen, ve stánku před krámem ovoce, zeleninu, pečivo a cukroví?

(Nález ze dne 4. května 1931 č. 1950.)

V ě c: Josef N. ve V. proti zemskému úřadu v Brně o přestupek živnostenského řádu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem osp-é ve V. ze 14. prosince 1928 byl st-l uznán vinným přestupkem § 11 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že neoprávněně provozoval na stánku před svým domem ve V. obchod s cukrovím, zeleninou a pečivem. Odsouzen byl podle § 132 lit. a) živn. ř. k pokutě 200 Kč, po případě do vězení na 20 dnů.

Odvolání z toho podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno, poněvadž skutková podstata přestupku st-li za vinu kladeného je prokázána částečným doznáním a konaným šetřením. K námitkám odvolání bylo podotknuto: »Konaným šetřením a Vaším doznáním bylo najisto postaveno, že sice stánku pod podloubím používáte za výklad ovoce, pečiva, cukrovinek, o nedělích, kdy máte zavřeny obchodní místnosti v č. 92, však prodáváte zmíněné předměty ve stánku (výkladu); provozujete tedy obchod s těmito předměty neoprávněně. K námitce, že přestupek jest promlčen, podotýkáme toliko, že přestupek neoprávněného provozování živnosti je deliktem trvacím, nikoli omisivním; promlčecí lhůta pak běží od zastavení neoprávněné činnosti. Abyste nabyli oprávnění prodávati ze stánku před svým obchodem, musil byste živnost buď ohlásiti podle § 11 živn. ř. nebo při nejmenším podle § 39 živn. ř. ohlásiti prodejnu. Ale ani vyhověním této povinnosti byste nebyl zproštěn v neděli zachovávatí nedělní klid.«

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvažoval nss takto:

Podle správních spisů byl st-l v době, kdy bylo proti němu zavedeno trestní řízení, jež bylo zakončeno nař. rozhodnutím, oprávněn na základě živn. listu ze 4. ledna 1927 provozovati lahůdkářství se stanovištěm v domě čp. 92 ve V. Toto stanoviště ani st-l ve své opovědi živnosti ani živn. úřad v živn. listu zevrubněji neoznačil. Na základě této opovědi provozoval st-l obchodní živnost v obchodní místnosti v řečeném domě a měl na stánku před obchodní místností pod loubím tohoto domu vyloženo na prodej ovoce, pečivo, cukroví a zeleninu. Žal. úřad vzal za prokázáno, že st-l o nedělích, kdy má zavřenu obchodní místnost, prodával toto zboží na stánku. V provozování obchodu s tímto zbožím na stánku spatřovaly živn. úřady neoprávněné provozování živnosti a odsoudily st-le pro přestupek § 11 živn. ř. podle § 132 lit. a) tohoto zák.

Žal. úřad připouští sám, že st-l, aby nabyl oprávnění prodávati zboží ze stánku postaveného před prodejní místností v domě čp. 92 ve V., nemusil by učiniti oznámení podle § 11 živn. ř. o nastoupení a samostatném provozování živnosti, nýbrž že by stačilo oznámení podle § 39 o zřízení další provozovny opovězené živnosti. Má-li však úřad za to, že k nabytí oprávnění prodávati zboží ze stánku stačilo by oznámení podle § 39, pak opomenutí tohoto oznámení nezakládalo by přestupek §§ 11 a 132 lit. a), nýbrž přestupek trestný podle § 131. Potvrdil-li žal. úřad trestní nález, kterým byl st-l potrestán pro neoprávněné provozování živnosti podle §§ 11 a 132 lit. a) živn. ř., dopustil se nezákonnosti.

Než st-l tvrdil ve svém odvolání z trestního nálezu prvé stolice, že je oprávněn prodávati zboží ze stánku pod loubím, poněvadž prostranství pod loubím, kde je stánek postaven, náleží k domu, ve kterém je oprávněn provozovati obchodní živnost, a nejde o samostatné provozování nějaké další živnosti. Popíral tedy st-l v řízení správním, že by v jeho jednání bylo lze spatřovati skutkovou podstatu nějakého trestního činu. Námitkou touto se žal. úřad nezabýval, což stížnost právem vytýká. Se zřetelem k této námitce byl totiž žal. úřad povinen, vysloviti se o tom, z jakých důvodů má za to, že stanoviště živnosti, kterou st-l je oprávněn na základě živn. listu provozovati v domě čp. 92 ve V., se nevztahuje také na prostranství pod loubím před obchodní místností. Opomenutí toto zakládá podstatnou vadu řízení. — —

Č. 9243.

Živnostenské právo (Podk. Rus): O průkazu způsobilosti pro obchod se smíšeným zbožím.

(Nález ze dne 5. května 1931 č. 5906.)

V ě c: Šimon R. v I. proti ministerstvu obchodu o povolení k prodeji lihových nápojů v uzavřených lahvích.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Podáním ze dne 26. června 1925 žádal st-l, obchodník se smíšeným zbožím v I., za udělení povolení k prodeji vína, piva a lihovin v uzavřených lahvích. Rozhodnutím ze 7. srpna 1925 nevzal župní úřad v Mukačevě odpověď jmenovaného, že bude při obchodě se smí-